

mandissimum omnium admirandorum admirandum esset!
 enim Deus hec benedictus est in secula; qui in utero.
 humanam naturam assumptum: unigenitus Dei Filius,
 Dei Missimi hec est, qui verus homo natus. Tria, in
 Bernhardus, verè Claræ vallenſis apis, quum sola ſedu
 sine Magistris maximos in literis progressus feciffet,
 ipſe Doctor evaſſet, singulariter mirabi-
 mirabiliter singularia in Christi Incarnatione ſunt.
 lalia nec facta ſint unquam, nec amplius ſuper terram
 futura. Coniuncta quippe ſunt, pergit D. Pater,
 invicem Deus et homo, mater et virgo, id quod in ater-
 non ſicut. Coniuncta ſunt fides et cor humanum.
 admirabiles Coniuncturas! Juvenes et virginis vel mille
 libus mori elegerunt: quam ad momentum horula ab
 recedere fide. Benè loquitur Claræ vallenſis Abbas,
 ad rem praesentem appositè Venerandus Pater.
 mihi vero hanc, Vener. Auditores, veniam Vobis for-
 non molestiam, mihi gratam et acceptam: ut, dum
 humana obſtupescit et magnitudinem tantum My-
 ſateri cogitur, Philosophorum filios ordine suo
 obozem, indeq[ue] ejusdem mysterii ſcrutationem injun-
 tur. Dævuaror, inquit magnus Stagira Alumnus,
 Sed quid mirationem et fervorem diſcen-
 ditare majorē debet: quam, ubi Deum ho-
 nem faciem eſſe, percipitur? Nam enim, quum oes-
 ſire deſideremus, abſtrusissimas quoq[ue] reſcruta-
 VER